NORAKSTS
Lieta Nr. A420574410
(A5744-10/1)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 25.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Freimane,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Ārlietu ministrijas pārstāvjiem *D.B.* un *A.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *K.J.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikuma par pienākuma uzlikšanu Ārlietu ministrijai sniegt *K.J.* 2009.gada 25.augustā pieprasīto informāciju, un par morālā kaitējuma atlīdzību Ls 100 apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 25.augusta informācijas pieprasījumā Ārlietu ministrijai pieteicēja lūdza sniegt informāciju par visiem ministrijas un tās padotībā esošo iestāžu valsts civildienesta ierēdņiem, kuriem ir Starptautisko un Eiropas tiesību sociālo zinātņu maģistra grāds tiesību zinātnē.

[2] 2009.gada 9.septembrī Ārlietu ministrija pieteicējai sniedza atbildi, kurā norādīja, ka Ārlietu ministrijā un tās padotībā esošajās iestādēs strādā 8 ierēdņi ar Starptautisko un Eiropas tiesību sociālo zinātņu maģistra grādu tiesību zinātnē. Kopējais ierēdņu skaits ar doktora zinātnisko grādu Ārlietu ministrijā un tās padotībā esošajās iestādēs ir 9. Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likumu ministrija nav tiesīga sniegt pieprasīto informāciju par konkrēto ierēdņu vārdu, uzvārdu, ieņemamo amatu, doktorantūras studijām, darba stāžu valsts civildienestā un valsts pārvaldē.

[3] 2009.gada 22.septembrī tiesā saņemts pieteikums. 2010.gada 10.martā tiesnese nolēma ierosināt lietu par Ārlietu ministrijas rīcību, nesniedzot atbildi pēc būtības uz pieteicējas 2009.gada 25.augusta informācijas pieprasījumu. Pieteikumā izteikti turpmāk minētie apsvērumi.

[3.1] Informācija pieteicējai nepieciešama, lai pierādītu priekšrocības tiesībās uz civildienesta pildīšanu, ievērojot pieteicējas līdzšinējo pieredzi civildienestā, profesionālo un akadēmisko kvalifikāciju.

[3.2] Pieteicēja bija lūgusi konkrētu informāciju, cik no tiem ierēdņiem, kuriem ir LL.M grāds, ir arī doktora zinātniskais grāds tieši juridiskajā zinātnē vai arī doktora studijas juridiskajā zinātnē. Ievērojot, ka informācijā personu ar doktora grādu skaits pārsniedz personu ar LL.M grādu skaitu, jāsecina, ka tā nav informācija, ko lūdza pieteicēja.

[3.3] Lai dokumentam būtu juridisks spēks, tajā jābūt arī dokumenta veida nosaukumam, izņemot vēstules. Ministrijas dokuments nav vēstule, bet drīzāk lēmums, taču dokumenti, kam nav juridiska spēka, personām nav saistoši.

[3.4] Dokumentā nav iesniedzēja prasījuma, lietderības apsvērumu, nav atsevišķa tiesību normu uzskaitījuma un norādes, kur aktu pārsūdzēt. Akts nevar atbilst materiālo tiesību normām, jo tajā vispār nav minēta neviena tiesību norma, līdz ar to akts ir pirmšķietami prettiesisks.

[3.5] Informācija par valsts amatpersonu akadēmisko un profesionālo kvalifikāciju, kā arī faktisko kvalifikāciju jeb pieredzes ilgumu nav privāta.

[3.6] Dokumenta forma un telefoniskā atteikšanās labot kļūdas tajā norāda uz nepieciešamību pārsūdzēt, lai novērstu līdzīgu darbību atkārtošanu, jo parāda bīstamus trūkumus ministrijas vadībā un tiesiskuma neizpratni.

[4] Paskaidrojumā tiesai Ārlietu ministrija norāda turpmāk minētos.

[4.1] Ministrija konstatēja, ka pieteicējas pieprasītā informācija daļā, kas attiecas uz persona privāto dzīvi, ir uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju. Ministrija secināja, ka pieteicēja nav iespējami precīzi un pietiekami aprakstījusi mērķi, kādam informācija tiks izmantota. Ministrijas rīcībā nav nekādas informācijas par pieteicējas iespējamo mērķi izmantot diplomātiskā un konsulārā dienesta ierobežotas pieejamības informāciju.

[4.2] Daļa pieprasītās informācijas ir vispārpieejama, proti, ierēdņu skaits, kam ir Starptautisko un Eiropas tiesību sociālo zinātņu maģistra grāds tiesību zinātnē, kā arī ziņas, cik no šīm personām ir doktora grāds juridiskajā zinātnē vai cik no šīm personām studē juridiskās zinātnes doktora studiju programmā. Tāpat vispārpieejama ir informācija par kopējo valsts civildienesta ierēdņu skaitu ar doktora zinātnisko grādu. Nav sniedzama informācija par vārdiem, uzvārdiem un ieņemamo amatu, jo tas ļautu identificēt šīs personas. Šī paša iemesla dēļ nav sniedzama informācija par gadu, no kura ilgst konkrēta ierēdņa civildienesta attiecības un pieredzes ilgums valsts institūcijās.

[4.3] Ministrijas rīcībā nav informācijas par ierēdņu studijām juridiskās zinātnes doktora studiju programmā, nedz arī likumā noteikta rīcības brīvība vai pienākums šādus datus iegūt un apstrādāt. Ierēdņiem nav pienākums šādus datus par viņu privāto dzīvi sniegt.

[4.4] Ministrija nepiekrīt pieteicējas apgalvojumam, ka tās 2009.gada 9.septembra dokuments nav vēstule. Atbildot uz pieteicējas pieprasījumu, ministrija nosūtīja vēstuli, ievērojot Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīļa noteikumu Nr. 154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi" un Informācijas atklātības likuma $11.^{2}$ panta pirmās daļas prasības.

[4.5] Ņemot vērā pieteicējas norādīto, ka vēstulē nav informācijas par ierēdņiem, kuriem ir Starptautisko un Eiropas tiesību sociālo zinātņu maģistra grāds tiesību zinātnē un vienlaicīgi doktora grāds juridiskajā zinātnē, ministrija ir precizējusi pieteicējas prasīto informāciju un 2010.gada 12.aprīlī nosūtījusi pieteicējai administratīvo aktu, kurā precizēta sniegtā informācija.

[5] 2010.gada 16.augustā tiesā saņemts pieteikuma grozījums, kurā lūgts atlīdzināt pieteicējai morālo kaitējumu simts latu apmērā. Norādīts, ka kaitējums radies sakarā ar prettiesisku informācijas slēpšanu, kuras dēļ pieteicējai mazinās ticība valsts pārvaldei un uzticība Ārlietu ministrijai.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis nebija ieradies, bet no viņa saņemts lūgums atlikt izskatīšanu darbnespējas dēļ. Lūgumam pievienota darbnespējas lapa. Līdz ar to tiesa pieteicēja pārstāvja neierašanos atzīst par attaisnotu. Savā lūgumā pieteicējas pārstāvis arī paskaidro, ka pieteicēja pārsūdzēja Ārlietu ministrijas atbildi tikai daļā, ar kuru atteikts sniegt informāciju par ierēdņu ieņemamo amatu, ierēdņu juridisko zinātņu doktora grāda vai studiju esību, ierēdņu civildienesta attiecību ilgumu un pieredzes ilgumu valsts institūcijās kopumā. Netiek pārsūdzēta informācijas nesniegšana daļā par ierēdņu vārdu, uzvārdu un personas kodu. Vēlāka ministrijas rīcība nevar būt arguments, kas ietekmē 2009.gada 9.septembra dokumenta tiesiskumu. Vienlaikus tiesa atzīst, ka konkrētajos apstākļos lietu iespējams izskatīt bez pieteicējas klātbūtnes.

Atbildētāja pārstāvji pieteikumu neatzina un paskaidroja, ka atbildē uz 2009.gada 9.septembra vēstuli ir sniegta visa informācija, ko atļāva likums. 2010.gada 12.aprīlī ministrija vēlējās vēlreiz precizēt atbildi uz iesniegumu, līdz ar to izdots lēmums Nr. 41/262-1528, kurā viss izklāstīts detalizētāk. Pieteicēja minējusi, ka informācija nepieciešama uz 2010.gada 25.augusta tiesas sēdi. Ministrija atbildēja 2010.gada 12.aprīļa lēmumā, tādēļ bija pietiekami daudz laika. Nesniedza informāciju par konkrēta cilvēka vārdu, uzvārdu un ieņemamo amatu, jo tā ir ierobežotas pieejamības informācija. 2010.gada 12.aprīlī pieteicējai lēmumu nosūtīja uz abonenta kastīti. Pret konkrēto lēmumu pieteicēja nav protestējusi. Morālā kaitējuma atlīdzība Ls 100 nav pamatota, jo ministrija ir rīkojusies atbilstoši likumam. Atbildi par ieņemamo amatu nesniedza, jo pēc tā var identificēt konkrēto personu. Par pieteicējas neapmierinātību par 2009.gada vēstuli uzzināja no tiesas, saņemot materiālus par lietas ierosināšanu. Ministrija nav saņēmusi sūdzību no pieteicējas ar lūgumu papildināt sākotnējo atbildi. Iestādei nebija iespējams novērst kļūdu, ja tāda būtu pieļauta.

Motīvu daļa

[7] Noklausoties atbildētāja paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir daļā noraidāms, bet lietas daļā ir izbeidzama tiesvedība.

[8] Lietā konstatēti turpmāk norādītie faktiskie apstākļi.

[8.1] 2009.gada 25.augusta informācijas pieprasījumā Ārlietu ministrijai pieteicēja lūdza sniegt informāciju par visiem ministrijas un tās padotībā esošo iestāžu valsts civildienesta ierēdņiem, kuriem ir Starptautisko un Eiropas tiesību sociālo zinātņu maģistra grāds tiesību zinātnē (LL.M), norādot šādu informāciju: 1) vārds, uzvārds; 2) šobrīd ieņemamais amats; 3) vai konkrētajam ierēdnim ir doktora grāds juridiskajā zinātnē vai arī konkrētais ierēdnis studē juridiskās zinātnes doktora studiju programmā (norādot, no kura gada un kādā augstskolā); 4) gads, no kura ilgst konkrētā ierēdņa valsts civildienesta attiecības; 5) konkrētā ierēdņa kopējās pieredzes ilgums gados valsts institūcijās. Papildus lūgts sniegt informāciju, kāds ir kopējais valsts civildienesta ierēdņu ar doktora zinātnisko grādu skaits ministrijā un tā padotībā esošajās iestādēs. Pieteicēja norāda, ka informācija nepieciešama tiesību aizsardzībai (lietas 15.lapa).

[8.2] 2009.gada 9.septembrī Ārlietu ministrijas valsts sekretārs vēstulē Nr. 15/1231-5987 pieteicēju informē, ka Ārlietu ministrijā un tās padotībā esošajās iestādēs kopumā strādā 8 ierēdņi ar Starptautisko un Eiropas tiesību sociālo zinātņu maģistra grādu tiesību zinātnē (LL.M). Kopējais valsts civildienesta ierēdņu skaits ar doktora zinātnisko grādu Ārlietu ministrijā un tās padotībā esošajās iestādēs ir 9. Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likumu ministrija nav tiesīga sniegt pieteicējas pieprasīto informāciju par konkrēto ierēdņu vārdu, uzvārdu, ieņemamo amatu, doktorantūras studijām, darba stāžu valsts civildienestā un valsts pārvaldē (lietas 14.lapa).

[8.3] 2010.gada 12.aprīlī Ārlietu ministrija pieņēmusi lēmumu Nr. 41/262-1528, nolemjot: 1) daļēji atteikt pieteicējai sniegt informāciju; 2) sniegt pieteicējai šādu vispārpieejamu informāciju par ministrijas un tās padotībā esošo iestāžu ierēdņiem, kuriem ir Starptautisko un Eiropas tiesību sociālo zinātņu maģistra grāds tiesību zinātnē (kopā 8): doktora grāda esamība juridiskajā zinātnē; datums, no kura persona ir ierēdnis; pieredze valsts pārvaldē (gados); ministrijā un tās padotībā esošajās iestādēs kopā ir 9 diplomātiskā un konsulārā dienesta ierēdņi ar doktora zinātnisko grādu; 3) atteikt sniegt pieteicējai informāciju, kas nav iestādes rīcībā, un informēt, ka informācija par pieprasītās informācijas atrašanās vietu ir ierobežotas pieejamības informācija; 4) atteikt sniegt pieteicējai viņas 2009.gada 25.augusta pieprasījumā minēto ierobežotas pieejamības informāciju (lietas 78.lapa).

[9] Sākotnējā pieteikumā tiesai lūgts atcelt Ārlietu ministrijas 2009.gada 9.septembra dokumentu daļā, ar kuru atteikts sniegt informāciju par Ārlietu ministrijā un tās padotībā esošo iestāžu ierēdņu, kuriem ir LL.M grāds, ieņemamo amatu, šo ierēdņu juridisko zinātņu doktora grāda vai studiju esību, šo ierēdņu civildienesta attiecību ilgumu un šo ierēdņu pieredzes ilgumu valsts institūcijās kopumā, kā arī lūgts uzlikt pienākumu sniegt šo informāciju.

Tā kā pieteicējas mērķis, vēršoties iestādē, bija informācijas saņemšana, tad prasījuma priekšmets šajā gadījumā ir pienākuma uzlikšana iestādei veikt faktisko rīcību – sniegt attiecīgo informāciju, jo ar iestādes lēmuma atcelšanu nav sasniedzams tas mērķis, kura dēļ pieteicēja vērsās iestādē.

Ņemot vērā teikto, nav pamatots pieteicējas viedoklis tajā ziņā, ka vēlāka lēmuma (proti, 2010.gada 12.aprīļa lēmums; sk. [8.3]) izdošana nevarot ietekmēt lietas iznākumu. Proti, tiesai taisot spriedumu par pienākuma uzlikšanu iestādei veikt pieteicējas prasīto faktisko rīcību, jāvērtē arī tas, vai iestāde ir izpildījusi pieprasīto darbību.

[10] Vērtējot, vai pastāv priekšnoteikumi pieteicējas prasītās informācijas izsniegšanai, tiesa konstatē turpmāk minēto.

[10.1] Sākotnējā iesniegumā pieteicēja lūdza sniegt informāciju par ierēdņu, kam ir Starptautisko un Eiropas tiesību sociālo zinātņu maģistra grāds tiesību zinātnē (LL.M), vārdu un uzvārdu. Pieteikumā tiesai pieteicēja minēto informāciju vairs neprasa, ko īpaši uzsver arī iesniegtajā paskaidrojumā. Tātad par attiecīgās informācijas sniegšanu lietā strīds nepastāv, tādēļ tiesa to nevērtē.

[10.2] Pieteicēja lūdz sniegt informāciju par ierēdņu, kam ir LL.M grāds, ieņemamo amatu. Atbildētājs norāda, ka ieņemamais amats ļautu identificēt konkrētu personu, tādēļ tas netiek izpausts. Ņemot vērā minēto apstākli, tiesa konstatē, ka, tā kā pieteicēja prasa informāciju tikai par ierēdņiem, kuriem ir LL.M grāds, tad ieņemamā amata norādīšana ļautu izsecināt informāciju par konkrētām personām un viņu izglītību. Tādējādi tiktu izpausta informācija, kas atbilstoši Fiziskās personas datu aizsardzības likuma 2.panta 3.punktam ir fiziskas personas dati (tas ir, jebkāda informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisko personu).

Saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 5.panta otrās daļas 4.punktu informācija par fiziskās personas privāto dzīvi ir uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju. Atbilstoši likuma 11.panta ceturtajai daļai, pieprasot ierobežotas pieejamības informāciju, persona pamato savu pieprasījumu un norāda mērķi, kādam tā tiks izmantota. Pieteicēja ir norādījusi, ka informācija nepieciešama tiesību aizsardzībai, tomēr tiesas ieskatā šāda veida pamatojums neatspoguļo to mērķi, kam tieši informācija tiks izmantota, kā arī nedod atbildi, kādēļ šim nolūkam nepieciešama ierobežotas pieejamības informācija.

Saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 11.panta piekto daļu iestāde var atteikties izpildīt pieprasījumu, ja tas nav noformēts atbilstoši šā panta ceturtās daļas noteikumiem. Līdz ar to tiesa atzīst, ka iestādei bija pamatots iemesls atteikties izsniegt informāciju par ierēdņu, kam ir LL.M grāds, ieņemamo amatu. Pieteicēja gan pareizi norāda, ka 2009.gada 9.septembra vēstulē nav atsevišķa tiesību normu uzskaitījuma, tomēr tas nemaina tiesas secinājumu pēc būtības, turklāt 2010.gada 12.aprīļa lēmumā Ārlietu ministrija pamatoti atsaucas uz Informācijas atklātības likuma 11.panta piekto daļu, atzīstot savu kļūdu. Ņemot

vērā iepriekš minēto, pieteicējas prasījums daļā par ierēdņu ieņemamā amata norādīšanu ir noraidāms.

[10.3] Pieteicēja lūdz sniegt informāciju par Ārlietu ministrijas un tās padotībā esošo iestāžu ierēdņu, kuriem ir LL.M grāds, juridisko zinātņu doktora grāda vai atbilstošu studiju esību, civildienesta attiecību ilgumu, kā arī pieredzes ilgumu valsts institūcijās kopumā.

Ārlietu ministrijas 2009.gada 9.septembra vēstulē attiecīga informācija nav sniegta, proti, ir minēts kopējais ierēdņu skaits, kuriem ir LL.M grāds – 8, bet nav norādīta šo ierēdņu juridisko zinātņu doktora grāda vai studiju esība, civildienesta attiecību ilgums, kā arī pieredzes ilgumu valsts institūcijās. Ir gan norādīts kopējais ierēdņu skaits ar doktora zinātnisko grādu – 9, bet, tā kā tas pārsniedz ierēdņu skaitu, kuriem ir LL.M grāds, secināms, ka minētais skaitlis attiecas uz pieteicējas prasīto informāciju, kāds ir kopējais valsts civildienesta ierēdņu ar doktora zinātnisko grādu skaits ministrijā un tā padotībā esošajās iestādēs, bet neattiecas uz ierēdņiem, kuriem ir LL.M grāds.

Tajā pašā laikā, kamēr pieteicējas pieteikums atradās izskatīšanā tiesā, Ārlietu ministrija ir atkārtoti izskatījusi pieteicējas informācijas pieprasījumu un 2010.gada 12.aprīļa lēmumā norādījusi visu pieteicējas pieprasījuma 3., 4. un 5.punktā prasīto informāciju, proti, par astoņiem ierēdņiem, kuriem ir LL.M grāds, norādījusi gan juridisko zinātņu doktora grāda esību, gan civildienesta attiecību uzsākšanas brīdi, gan pieredzi valsts pārvaldē gados. Par juridisko zinātņu studiju esību ministrija norādījusi, ka tai nav pienākuma vai rīcības brīvības šādu informāciju iegūt, līdz ar to attiecīgā informācija nav iestādes rīcībā. Ņemot vērā teikto, tiesa secina, ka iestāde ir izpildījusi pieprasījuma 3., 4. un 5.punktā prasīto, tātad šajā lietas daļā tiesiskais strīds ir izbeidzies.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 282.panta 7.punktu tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja tiesiskais strīds, kas bija par pamatu pieteikuma iesniegšanai tiesā, izbeidzies, piemēram, noslēdzot administratīvo līgumu, iestādei atceļot pārsūdzēto administratīvo aktu vai atzīstot pārsūdzēto administratīvo aktu par prettiesisku, spēkā neesošu vai spēku zaudējušu. Tiesa atzīst, ka minētā tiesību norma ir attiecināma arī uz šo gadījumu, jo pamats pieteikuma iesniegšanai tiesā šajā lietā bija konkrētas informācijas saņemšana un šis pamats, Ārlietu ministrijai 2010.gada 12.aprīļa lēmumā sniedzot konkrēto informāciju, ir zudis, un strīda par informācijas sniegšanu vairs nav, tādēļ tiesai nav pamata pēc būtības vērtēt, vai iestādei uzliekams attiecīgs pienākums.

[11] Pieteicēja lūdz piedzīt atlīdzinājumu par morālo kaitējumu 100 latu apmērā. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pants paredz, ka morālais kaitējums šā likuma izpratnē ir fiziskās personas

ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums.

Vērtējot, vai pieteicējai ar iestādes faktisko rīcību šajā lietā ir nodarīts būtisks tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums, tiesa ņem vērā, ka pieteicējas pieteikums ir daļēji nepamatots, savukārt daļēji iestāde pati ir apmierinājusi pieteicējas prasījumu, tādējādi šajā daļā pieteicējai jau ir sniegts gandarījums labvēlīga lietas iznākuma veidā. Līdz ar to tiesa nesaskata pamatu morālā kaitējuma konstatēšanai, tādēļ prasījums par 100 latu atlīdzību ir noraidāms pilnā mērā.

[12] Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmā daļa paredz, ka, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Lai arī tiesa šajā lietā daļā, kurā pieteicējas prasījumu ir izpildījusi pati iestāde, izbeidz tiesvedību, Administratīvā apgabaltiesa savā praksē ir atzinusi, ka Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmā daļa ir piemērojama arī gadījumā, kad lietā izbeigta tiesvedība tāpēc, ka iestāde pēc pieteikuma iesniegšanas tiesā ir labprātīgi apmierinājusi pieteicēja pieteikumu (*2006.gada 21.februāra lēmums lietā Nr. AA160-06/7, [11] punkts*).

Pieteicējas pārstāvis lietā ir iesniedzis maksājuma uzdevumu par valsts nodevas samaksu 20 latu apmērā, līdz ar to, ņemot vērā iepriekš minēto, par labu pieteicējai no atbildētāja Latvijas Republikas ir piespriežama valsts nodeva.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 92.pantu, 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 255.pantu, 282.panta 7.punktu un Informācijas atklātības likuma 15.panta otro daļu,

nosprieda:

noraidīt *K.J.* pieteikumu daļā par 2009.gada 25.augusta pieprasījuma 2.punktā minētās informācijas (par ieņemamo amatu) sniegšanu;

izbeigt tiesvedību lietas daļā, kas ierosināta pēc *K.J.* pieteikuma par 2009.gada 25.augusta pieprasījuma 3., 4. un 5.punktā minētās informācijas (par juridisko zinātņu doktora grāda vai studiju esību, civildienesta attiecību ilgumu, kā arī pieredzes ilgumu valsts institūcijās) sniegšanu;

noraidīt *K.J.* pieteikumu daļā par morālā kaitējuma atlīdzību Ls 100 apmērā;

piespriest no atbildētāja Latvijas Republikas par labu pieteicējai *K.J.* viņas pārstāvja samaksāto valsts nodevu divdesmit latu apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) I.Freimane

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese I.Freimane
Rīgā, 2010.gada 25.novembrī